

12. februára 2009 sa zúčastnili študenti 3.D a 3.B na divadelnom predstavení hry Matka, ktorú napísal J.Barč-Ivan a ktoré patrí v tret'om ročníku k odporúčaným dielam.

Názory študentov na predstavenie odzrkadľujú aj nasledovné recenzie.

Július Barč-Ivan: Matka

Réžia:

Marián Amsler

Obsadenie:

Matka – Daniela Kuffelová

Jano – Peter Oszlík

Paľo – Juraj Loj

Kata – Renáta Ryníková

Suseda – Žofia Martišová

Premiéra:

December 2007

Životy a vnútorné boje matiek sú častým námetom literárnych diel. Minulú sezónu naštudovalo Divadlo Andreja Bagara dramatické dielo Matka, ktoré napísal počas II. svetovej vojny Július Barč-Ivan. Táto divadelná hra sa na doskách objavila už niekoľkokrát, takže režisér ani herci to nemali jednoduché.

Pred očami divákov rozohrali silný príbeh milujúcej a nepochopenej matky v podaní Daniely Kuffelovej, ktorá sa zo všetkých síl snaží chrániť svojich synov často aj pred nimi samými. Peter Oszlík stvárnil staršieho z nich Jana a príležitosť vyjadriť celú plejádu pocitov veľmi dobre využil. V úlohe Paľa mu nemenej úspešne kontroval Juraj Loj, aby doplnil ďalšie hľadisko bratského konfliktu, ktorý prerástol do tragických rozmerov. Autor ale nepoukazuje iba na ľudskú závišť, no hlavne na materinskú lásku, ktorá nepozná rozdiely.

Odkaz, ktorý sa Brač-Ivan rozhodol zanechať, nepotrebuje pompéznú scénu. Dramaturgické spracovanie predstavenia využíva jednoduchosť v každom ohľade, keďže celý dej sa napriek prítomnosti vedľajších postáv odohráva len v dome rozhádaných bratov. Atmosféru každodenného života dediny podčiarkli s citom navrhnuté dobové kostýmy. Sklon javiska však priniesol netradičný pohľad. Diváci mohli mať pocit, že na nich kulisy padajú, no takáto realizácia prináša akési priblíženie. Majú šancu ocitnúť sa priamo v deji, najmä predstavenia hrané v štúdiu vyznievajú osobnejšie. Zážitok umocňuje aj výborná práca osvetľovačov a trefný, hoci striedmy hudobný podklad.

Slovenská klasika je v dnešnej dobe pomerne nedoceňovaná, avšak predostiera aktuálne problémy. V naštudovaní Divadla Andreja Bagara chytí Matka za srdce nielen staršiu generáciu a rozhodne by ste sa nemali nechať odradiť nálepkou „povinné čítanie“.

Michaela Majnová,3.D

Matka je dielo, ktoré opisuje osudy jednej slovenskej rodiny v 1.polovici 20.storočia.. Jano a Paľo, dvaja bratia, voči sebe prechovávajú veľmi negatívne emócie. Jano až priveľmi baží po majetku a Paľo je unavený z neustáleho ustupovania uzurpátorskému bratovi. V popredí tohto rodinného konfliktu je matka, milujúca a starostlivá. Srdce ju bolí z toľkej súrodeneckej nevraživosti a problémy medzi bratmi rieši veľmi svojským spôsobom.

Hneď po príchode do štúdia som si všimla javisko. Bolo mierne naklonené, aby divák mohol sledovať hru lepšie a mal pocit priblíženia sa hercom. Scénu, tak isto ako aj kostýmy, mala na starosti Eva Rácová. Obidve som zhodnotila ako skromné, možno nie až tak nápadité, ale s prihliadnutím na zložitosť vzťahov v hre si myslím, že boli dostačujúce.

O hudbu sa postaral Slavo Solovic. Aj keď od divadla neočakávam zložité zvukové efekty (nakoniec, nie je to akčný holywoodský thrák), skromnosť hudobného sprievodu ma trochu prekvapila. Počas hry som zachytila až príliš veľa hluchých scén, ktorým by, podľa mňa, ten správny hudobný „podmaz“ pridal na dramatickosti a zaujímavosti.

Naopak, herecké obsadenie bolo veľmi pôsobivé. Daniela Kuffelová v úlohe matky dodala hre ten správny dramatický a strhujúci efekt. O jej hereckom nadaní nemôže byť

pochýb. V úlohe Jana sa predstavil Peter Oszlák a v úlohe Paľa Juraj Loj. Herecká dvojica sa chopila svojich úloh veľmi presvedčivo a obaja vystihli pravú podstatu svojich postáv. Susedku si zahrála Žofia Martišová. Táto postava v jej podaní pôsobila veľmi prirodzene a hlavne realisticky. A ako posledná zostáva Renáta Ryníková ako Kata, Paľova priateľka. Myslím si, že vystupovanie hore uvedených skvelých hercov Renátu trochu zatienilo. Aj keď postava Katy nie je až taká výrazná, bolo na herečke vidno, že ešte stále je čo zdokonaľovať.

Na poste dramaturga Svetozár Sprušanský opäť nesklamal. Hra bola spracovaná veľmi dobre, účelne a v divákovi vzbudila dobrý dojem z predstavenia.

Ešte som nemala príležitosť vidieť hru, ktorú by režíroval Marián Amsler, a nemám s čím porovnávať, ale myslím si, že odviedol kus dobrej práce.

Aj keď zvyčajne z vlastnej vôle nevyhľadávam tento druh predstavenia, hra sa mi páčila a zapôsobila na mňa. S prihliadnutím na jej pozitíva a negatíva jej dávam tri a pol hviezdičky z piatich.

Simona Tóthová, 3.D

Dvanásteho februára 2009 sme sa zúčastnili divadelného predstavenia Matka spracovaného podľa námety Júliusa Barča – Ivana v nitrianskom Divadle Andreja Bagara. Predstavenie malo „rodinnú“ atmosféru, keďže sa konalo v divadelnom štúdiu.

Táto psychologická dráma z medzivojnového obdobia z banického prostredia je založená na tragédii, ktorú postavy počas celého svojho života prežívajú, ako aj na otázke života a smrti.

V prvom rade by som rada vyzdvihla hlavnú líniu deja, t.j. konflikt dobra a zla, chamtivosti a medziľudských vzťahov. Hlavnú úlohu milujúcej matky stvárnila menej mediálne známa slovenská herečka Daniela Kuffelová, ktorá sa svojej úlohy zmocnila priam bravúrne. Po celý čas vystúpenia bola vžitá do svojej postavy a jej herecké umenie vytváralo mráz na chrbte. Inak to nebolo ani v prípade jej dvoch synov, nenávidiacich sa pre majetok a dievčinu z dediny Katu (Renáta Ryníková). Jano, v podaní Petra Oszlaka, po celý čas

stupňoval napätie deja svojím dramatickým podaním dialógov. Navyše repliky v tejto divadelnej hre boli miestami vtipné, čo príjemne okoreňovalo celý dej príbehu. Ďalšou významnou postavou v tejto dráme je Paľo (Juraj Loj), druhý syn matky, ktorého charakter je na rozdiel od charakteru Jana vykreslený veľmi pozitívne. Symbolom názorov dediny na konanie matky bola suseda v podaní Žofie Martišovej.

Výkony hercov boli famózne, plné energie, celý dojem rušila len nedostatočná scéna. Jej jednoduchosť bola v tejto hre prijateľná, avšak prestávky medzi jednotlivými výstupmi, ktorých síce nebolo veľa, boli dosť rušivé z toho dôvodu, že sme po celý čas mohli sledovať prestavbu scény na javisku.

Ďalším negatívom bola, podľa môjho názoru, nedostatočne vhodne vybraná hudba. Mala síce dramatický charakter, no miestami by som privítala, vzhľadom na situáciu, hudbu viac depresívnu.

Na záver môžem len dodať, že táto dráma je jedinečný príbeh plný emócií a náhlych zvrátov, ktorý akoby zobrazoval rozdiel medzi dobrým a zlým v nás. Obsahuje mravné ponaučenie, ktoré nebolo užitočné len v roku 1943, kedy dielo vzniklo, ale je dôležitým odkazom pre dnešnú generáciu za majetkom ženúcich sa ľudí.

Katarína Orešanská, 3.B